

Sygn. akt VI Ka 561/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SO Andrzej Tekieli (spr.)

Sędziowie SO Andrzej Żuk

SR del. do SO Beata Chojnacka Kucharska

Protokolant Sylwia Sarnecka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lwówku Śląskim A. K.

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2017 r.

sprawy skazanego **M. B.** ur. (...) w J.

s. M., J. z domu N.

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim

z dnia 25 lipca 2017 r. sygn. akt II K 74/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec skazanego M. B.;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. Z. kwotę 147,60 zł w tym 27,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 561/17

UZASADNIENIE

M. B. skazany został następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 25.02.2015 r. sygn. akt II K 97/15 za czyn popełniony w dniu 9 sierpnia 2014 r., kwalifikowany z art. 280 § 1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby z zaliczeniem okresu tymczasowego aresztowania od 25.08.2014 r. do 21.11.2014 r. której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 7.12.2015 r. sygn. akt II Ko 755/15 którą skazany odbywa od dnia 31.10.2016 r.;

II. Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków we Wrocławiu z dnia 30.10.2014 r. sygn. akt II K 429/14 za czyn kwalifikowany z art. 280 § 1 k.k., popełniony w dniu 2 listopada 2013 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 27 września 2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za które

wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby z zaliczeniem okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 17.12.2013 r. do dnia 16.05.2014 r. której wykonanie zarządził Sąd Rejonowy dla Wrocławia Krzyków we Wrocławiu z dnia 15.11.2016 r. sygn. akt II Ko 1143/16 którą skazany będzie odbywał.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim wyrokiem z dnia 25 lipca 2017 r. w sprawie II K 74/17:

1. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył skazanemu M. B. kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami opisanymi w pkt. I i II części wstępnej wyroku i wymierzył mu karę łączną 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu oraz dotychczas wykonaną karę z wyroku opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku;

3. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych;

4. na podstawie § 11 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. Z. kwotę 295,20 zł, w tym kwotę 55,20 zł tytułem podatku od towarów i usług.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca skazanego M. B. zarzucając rażąca niewspółmierność kary poprzez niezastosowanie zasady pełnej absorpcji w sytuacji gdy prognoza penitencjarna jest pozytywna, proces resocjalizacyjny przebiega bez zastrzeżeń, a zachowanie skazanego jest bardzo dobre. Wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i wydanie wyroku łącznego z uwzględnieniem zasady pełnej absorpcji bądź ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Nie kwestionując istnienia okoliczności które skarżący eksponuje w apelacji (trudna sytuacja materialna narzeczonej skazanego i ich małoletniego dziecka opisana w dokumentach k. 36 – 37, dobra co do zasady opinia o skazanym z zakładu karnego, choć wskazano w niej także że wymierzano mu kary dyscyplinarne i pozbawiono nieodpłatnego zatrudnienia ze względu na aroganckie zachowanie k. 24 – 25), wskazać należy że te okoliczności nie przesądzają o rażącej niewspółmierności wymierzonej kary łącznej , skoro orzeczona ona została nie na zasadzie pełnej kumulacji lecz asperacji, bliżej wprawdzie sumy kar niż najwyższej kary jednostkowej co wiąże się jednak z istnieniem okoliczności niekorzystnych dla skazanego. M. B. był dwukrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu popełnione z użyciem przemocy, w krótkim odstępie czasu za które wymierzono mu kary odpowiednio 2 i 3 lat pozbawienia wolności. Orzeczenie wobec niego w wyroku łącznym kary 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności nie jawi się przy istnieniu powyższych okoliczności jako nadmiernie surowe, przeciwnie jest rozstrzygnięciem wyważonym i sprawiedliwym.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec skazanego M. B..

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 roku Prawo o adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. Z. kwotę 147,60 zł. w tym 27,60 zł. podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy mając na uwadze sytuację materialną skazanego zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.